

GÜLHATMI**Yasin SEMİZ**

Tenha bir gece midir içimdeki bu hayal
 Bu hayal gülkurusu bir gözde mi saklıdır
 Aynaların rahminde büyüyen nazlı telaş
 Sürüklüyor ruhumu bir muamma peşinde
 Şimdi bir malihulya, bir bakış kaldı bana
 Parmaksız bir hattattan son nakış kaldı bana
 Sen ıstırap yurdunda bahtiyarsın gülhatmi
 Sen ayak basılmamış bir diyarsın gülhatmi
 Kimliğimi kaybettim yorgun bir akşamüstü
 Künyemde yazılısın, sen ki yarsın gülhatmi
 Hücrelerimde saklı yaşadığın kâinat
 Önce yağmurları öp, sonra toprağı kanat

Teselli rıhtımında bir sandaldır yüreğim
 Sıcak bir kurşun gibi deliyorum zamanı
 Yusuf'unu bekleyen bir kuyuyum belki de
 Belki yüzü geceye gizlenmiş bir dervişim
 Beni en son postacı güvercinler görmüştü
 Sırtımdaki hırkayı bir örümcek örmüştü
 Baktığım her yerde sen, tek sen varsın gülhatmi
 Güle meftun kalbini, güller sarsın gülhatmi
 Konuş ki sona ersin kalbin fetret zamanı
 Konuş kesilsin sesim, ne susarsın gülhatmi?
 Bengisu arayanlar o kapına dayansın
 Kalbim yanmıştı aşktan, şimdi ruhum da yansın

Toprağa tohum gibi düşüyor son nefesim
 Gözlerimin içinden göçmen kuşlar geçiyor
 Ateşin dudağından güller çıkarıp sana
 Bir tufan öncesinde adını anıyorum
 Can evime hayalin düşüyor perde perde
 Kalbi âmâ olanlar diyor gülhatmi nerde?
 Görünmez bir el kadar aşikârsın gülhatmi
 Her sokakta karşıma sen çıkarsın gülhatmi
 Ekmek gibi, su gibi aziz kıldım sevdanı
 Sen aşktan emanetsin, yadigârsın gülhatmi
 İşte, bu küheylanı gözlerine süreyim
 Varsın seni yalnızca, yalnızca ben göreyim

Yürüyorum şafaksız bir günün mahşerine
 Yürüyorum ardımda can kırığı umutlar
 Vuslat bir ölüm kadar yakındır şimdi bana
 Yeni doğmuş bebeğe seni anlatıyorum...
 Karlar gibi soğuksun, karlar gibi sıcaksın!
 Boynumdaki ilmeği kesen nazlı bıçaksın
 Çözülmeyen büyüsün, efsunkârsın gülhatmi
 Zemheri gecelerde intizarsın gülhatmi
 Ülkesizim, yurtsuzum bu kırık aynalarda
 Sen ki samanyoluma hükümdarsın gülhatmi
 Bir gül hatmidir ki aşk, hatmeden anlar beni
 Kes gülün damarını, yıkasın kanlar beni...

GECE AY IŞIYINCA**Ahmet URFALI**

Rüzgâr toprağı yalar
 Aşk kokusunu salar
 Ruhum hayâle dalar
 Bu gece ay ışığınca

Güzel gözünde davet
 Şimdi içimde gurbet
 Ellerin neye hasret
 Bu gece ay ışığınca

Dudağının arzusu
 Bakışın kurmuş pusu
 Gönül yangınına su
 Bu gece ay ışığınca

Çiçeğimsin dalımsın
 Şekerimsin balımsın
 Düşlerde vebalimsin
 Bu gece ay ışığınca

Yüreğin gül bahçesi
 Sözlerin sevgi sesi
 Uyandırır nefesi
 Bu gece ay ışığınca

Tutsak oldum alına
 Vuruldum her hâline
 Bir esriğim yoluna
 Bu gece ay ışığınca

Duyguları sel edip
 Hoyratlığı yel edip
 Gel gel dersin el edip
 Bu gece ay ışığınca